

سرمقاله

✳ در روزهایی که دومین سالگرد آغاز طوفان الاقصی را می گذرانیم چند رویداد نشان داد که دنیای بعد از ۷ اکتبر با قبل از آن فرق دارد و زمین ورزش هم مانند بسیاری از میادین سیاسی و اجتماعی و علمی دنیا، دیگر ملک طلق صهیونیست ها نیست:

- اندونزی ویزای ژیمناست های رژیم صهیونی را لغو و اعلام کرد حضور آنان در مسابقات جهانی جاکارتا با وجدان مردم این کشور ناسازگار است.

- در مادرید، هزاران نفر از حامیان فلسطین در خیابان های اصلی مادرید تجمع کردند و مسیر عبور دو چرخه سواران را بستند. اعتراض آن ها مستقیماً متوجه حضور تیم «اسرائیل پریمیتریک» بود.

- در ایتالیا، تیم «اسرائیل پریمیتریک» به دلیل اعتراضات مردمی از رقابت «جیرو دل امیلیا» حذف شد.

- نخست وزیر اسپانیا نیز صراحتاً گفت اسرائیل باید از حضور در رویداد های ورزشی بین المللی محروم شود.

اینها تنها چند نمونه از ده ها رویداد مشابه بودند که نشانه ی یک تغییر عمیق اند. مسابقات ورزشی که یکی از زمین های عادی نمایی و «عادی سازی» اسرائیل بود حالا صحنه ی اعتراض و تحریم شده است. در چند ماه اخیر در برخی کشورها، بازی های تیم های اسرائیلی، به دلیل اعتراض های گسترده و تجمعات ضد صهیونیستی بیرون سالن و پشت

درهای بسته برگزار می شود و در برخی دیگر به بهانه نگرانی امنیتی و لی در عمل فشار افکار عمومی اصلاً برگزار نمی شود. جالب آنکه، همان موضعی که ایران از سال ها پیش بر آن ایستاد و حتی برایش هزینه داد، امروز در حال گسترش و تبدیل شدن به ارزشی بین المللی است.

غربی ها سعی داشتند میادین ورزشی را به بهانه های واهی، برای ایران به محملی برای طرد و محرومیت تبدیل کنند اما اینک ماجرا برعکس شده

و رژیم اسرائیل نه تنها نمی تواند از ابزار ورزش قهرمانی برای تظهير خود سواستفاده کند بلکه این میادین به محل رسوایی و فشار به این رژیم نیز تبدیل شده است. البته هنوز هم معیارهای دوگانه غربی پابرجاست.

همان نهادهایی که آن روز ورزشکاران ایران را با شعار «ورزش سیاسی نیست» مجازات می کردند، چندی بعد کل ورزش روسیه را به خاطر سیاست، از المپیک، فیفا، یوفا و ده ها فدراسیون دیگر حذف کردند. و

دوباره امروز همان نهادهای غربی، در برابر نسل کشی بی سابقه و وحشیانه روزمره ی اسرائیل، ناگهان یادشان افتاده که ورزش باید از سیاست جدا بماند. روزی رژیم صهیونیستی می خواست از ورزش به عنوان ابزار تبلیغ

چهره ای عادی و موجه از خود استفاده کند؛ اما همان زمین، حالا علیه او چرخیده است. وقتی فلان تیم ورزشی صهیونیستی ناچار می شود واژه «اسرائیل» را از پیراهنش حذف کند، یعنی قدرت نرمش فروریخته است.

دنیای بعد از ۷ اکتبر با قبل از آن فرق دارد. این بار حق ورزش کردن هم برای اسرائیلی ها عادی نخواهد بود. نه فلسطین مثل قبل تنهاست و نه ایران در زمین دفاع از فلسطین تنها می ماند. منطق مقاومت از سیاست فراتر رفته و در میدان های ورزشی، دانشگاهی، هنری و فرهنگی امتداد یافته است. زمانی ایستادن در برابر اسرائیل هزینه داشت و در عرف ورزش عادی نبود اما امروز همان ایستادگی، نشانه ی شرافت است و عادی سازی شده است. ۷ اکتبر حتی معنای «عادی سازی» را هم دگرگون کرد. ✳

تیم کودک کش ها ضربه فنی شده است

✳ بتر اعتراضی هواداران تیم سلتیک در لیگ قهرمانان اروپا، ۲۴ بهمن ۱۴۰۳

فرزند ایران

پایان خدمت

مادر کنار چمدان نیمه باز زانو زده و زیر لب ذکر می گوید. دست هایش می لرزد وقتی پیراهن ها را یکی یکی تا می کند. صدای اخبار از تلویزیون می آید: «حملات موشکی رژیم صهیونیستی به تهران...»

«پاشو مادر، پاشو وسایلت رو جمع کن.» بغض صدایش را می شکند. «بیا فقط چند روز بریم شهرستان تا این وضع تموم شه. دلم شور می زنه...» ماهان می زند به سینه اش: «من سربازم، اینجا رو ول نمی کنم مامان.»

مادر سر بلند می کند. نگاهش از حلقه نامزدی پسرش رد شده، خیس می شود. این روزها هر وقت به حلقه نگاه می کند، دلش می لرزد. دوماه دیگر، با پایان خدمت پسرش قرار است برایش جشن بگیرند.

«مامان جان، نمی تونم پیام، شما برید.» صدایش محکم است، مثل همیشه که وقتی حرفی می زد پایش می ایستاد.

مادر آخرین پیراهن را تا می کند. فردا صبح باید برود و می داند پسرش نخواهد آمد؛ اما نمی داند دو روز دیگر، ظهر دوم تیرماه ۱۴۰۴ که آفتاب گرم تابستان روی دیوارهای زندان اوین می تابد، وقتی موشک ها سقف را می شکافند، پسرش هنوز آنجا است، سر پُستش؛ سرباز وظیفه ماهان ستاره قرطاول.

✳ سمانه اعتمادی جم

✳ پیام صوتی آقای مصطفی خطاب به نیروهای مسلح ایران:

سلام علیکم. الله اکبر، الله اکبر، دستتان را می بوسم، شما نیروهای مسلح، شما نیروهای نظامی ایرانی؛ با تمام وجود به شما ارادت دارم. از شما متشکریم؛ همه مردم همینطورند، همه مردم از شما متشکرند، همه ما نظامی هستیم، همه ما جانمان در اختیار این ملت و این دولت و ایران و رهبر معظم مان و اهداف جمهوری اسلامی ایران و اهداف اسلام عزیز هست. با جان و دل از شما حمایت خواهیم کرد.

لا اله الا الله
این صدای ملت ایران است

فارسی | KHAMENEI.IR
@Khamenei_fa

امروز دیگر همه ی دنیا فهمیده اند که چرا ورزشکار ایرانی راضی نمیشود در میدان با طرف صهیونیست روبه رو بشود؛ چون او جنایت کار است، چون برای یک دولت جنایت کار دارد ورزش میکند و داخل میدان می آید؛ کمک به او کمک به رژیم تروریست و جنایت کار است. ۱۴۰۲/۰۹/۰۱

یک ایران، همدل است

نبض همدلی

در حسینیه امام خمینی (ره)

برگزاری رویداد ملی «ایران

همدل»؛ روایتی از همدلی ملت

ایران از کرونا تا طوفان الاقصی و

جنگ ۱۲ روزه ی رژیم صهیونی

پانزدهم مهرماه ۱۴۰۴

این شماره روزنامه تقدیم میشود به

شهادت
بهنام قاسمیان

